

«Aida»

– Prostitusjon gir ingen erfaring eller kunnskap som kan brukes i en jobb eller til å skape seg et nytt liv, sier Aida.

«Da jeg gikk på skolen drømte jeg om å gifte meg, få barn og ha et yrke. Den drømmen har jeg fremdeles.»,
Foto: Colourbox, Eier: Colourbox.

Egentlig liker jeg ikke å huske det som har skjedd, men det er godt å fortelle historien fra begynnelse til slutt, det har jeg aldri gjort før. Jeg ser at jeg har hatt noen positive opplevelser siden jeg kom til Norge, men jeg har ikke fått erfaring eller kunnskap jeg kan bruke i en jobb eller til å skape meg et nytt liv.

Bakgrunn for prosjektet

▼

Cand. polit. Rachel Eapen Paul og Unni Rustad, tidligere skribent ved Kilden
kjønnsforskning.no, intervjuet kvinnene etter at de hadde flyktet fra menneskehandlerne

som førte dem hit. Unni Rustad redigerte materialet.

Så langt mulig er kvinnenes egne ord beholdt, men detaljer er endret for å beskytte deres identitet. Kvinnene leste igjennom og godkjente sin egen historie for publisering. Ingen av bildene har tilknytning til dem det gjelder. Vi takker kvinnene som har bidratt.

Kvinnene var ute av prostitusjon og på krisesentre rundt om i landet da de fortalte om erfaringene sine. Alle hadde kontakt med ROSA-prosjektet som tilbyr beskyttelse og bistand til kvinner utsatt for menneskehandel.

Helse og Rehabilitering har finansiert prosjektet som har vært et samarbeid mellom Krisesentersekretariatet, ROSA og Kilden kjønnsforskning.no.

Takk til ressursgruppen, som har fulgt arbeidet og gitt råd underveis: Maya Brenna Nilsen, informasjonsansvarlig for ROSA-prosjektet, Tove Smaadahl, leder for Krisesentersekretariatet, Solveig Dahl, psykiater, Nina Kristiansen, ansvarlig redaktør for Forskning.no, Ragnhild Hennum, professor i rettsvitenskap ved UiO.

Et opprørsk barn

Da vi vokste opp var jeg den mest opprørske av søsknene mine, og som regel var det mamma jeg krangla med. Selv om hun hadde snill mann, utdannelse og en bra jobb, var hun ikke tilfreds med livet sitt. Hun oppførte seg ofte urimelig mot oss barn. Hvis vi lekte og hadde det gøy, kunne hun komme og be en av oss gjøre noe for henne i stedet. Det var som om hun ikke unte andre å ha det moro.

Drømmen min var å tjene nok penger til å flytte hjemmefra og bli uavhengig av familien.

Far var hyggeligere, men han likte ikke krangel, og trakk seg liksom ut av det daglige livet vårt da han gikk av med pensjon. Jeg tror han ble deprimert. Det er vanlig at foreldre slår barna sine der jeg kommer fra, i alle fall litt. Hvis vi for eksempel knuste noe, ga far oss en ørefik. Jeg er glad i foreldrene mine, særlig far, men vi hadde ikke et hjem hvor du kunne slappe av eller få ros.

Drømte om å gifte seg

Da jeg gikk på skolen drømte jeg om å gifte meg, få barn og ha et yrke. Den drømmen har jeg fremdeles. Helst vil jeg bli her og utdanne meg til sosialarbeider, for jeg har sett at også i Norge er det mennesker som trenger hjelp.

En høyere utdanning er ingen selvfølge der jeg kommer fra. De fleste i hjembyen min jobber på en stor fabrikk, og lønningene der har gått ned de siste åra. Folk har det vanskelig, og flere unge jeg kjenner måtte ut og jobbe i stedet for å gå ferdig på skolen. Å få andre og bedre jobber enn fabrikkens er vanskelig om du ikke har forbindelser blant folk som bestemmer.

Jeg har både vært vaskehjelp og fabrikkarbeider, men etter hvert ble jeg så trøtt av den dårlige lønna. Drømmen min var å tjene nok penger til å flytte hjemmefra og bli uavhengig av familien.

- Det var flaut å kle av seg

Maria, ei av barndomsvenninnene mine, var i samme situasjon. Vi burde dra til hovedstaden, mente hun. Der var det mange flere muligheter, og mens vi så etter noe å gjøre kunne vi bo hos en hun kjente. Jeg ble med. I byen søkte vi flere forskjellige jobber, men alle var elendig betalt, og lå langt unna der vi bodde.

En dag så vi en stor plakat med tilbud om godt betalt arbeid til unge jenter i et byrå i nærheten. Hva slags arbeid dette var stod det ingen ting om, men vi ble nysgjerrige, og gikk dit sammen. Det viste seg å være et internettbyrå hvor jenter poserte foran et kamera i utfordrende klær, og menn betalte for å se dem og snakke med dem.

Ei av jentene forklarte hvordan de gjorde det. Eieren ville gjerne se oss uten klær før han kunne si om vi passa i jobben. Det var flaut å kle av seg foran en fremmed mann, men det endte med at vi gjorde det, begge to.

Da vi fikk tilbud om jobb, sa vi ja. Maria var egentlig enda mer sjenert enn meg, men så lenge mennene ikke kunne ta på henne syntes hun det var greit. Betalinga var bedre enn på noen av de andre stedene vi hadde søkt.

- Vi skulle være forførende

Etter hvert forstod vi at mange av de andre som poserte foran kamera drev med prostitusjon, og flere brukte narkotika.

Maria og jeg bestemte oss for at vi aldri ville gjøre det. For oss var jobben en sjanse til å tjene penger og bli kjent med menn. Veldig mange jenter i landet vårt tenker på ekteskap som en vei ut av økonomiske problemer, og slik tenkte vi óg.

Jeg kjempa med meg sjøl om jeg skulle begynne med prostitusjon eller ikke, men jeg så ingen andre måter jeg kunne tjene penger på.

Det gikk rykter blant jentene i byrået om en rik mann som hadde sendt en formue til ei som hadde jobba der før, og alle drømte om at det skulle skje med dem. Vi skulle være utfordrende og forførende, men jeg passa på å vise mennene at jeg var omsorgsfull også. Maria og jeg var der i mange måneder. Da hadde vi tjent nok til å leie en leilighet på egen hånd.

Ble sjuk av kjærlighetssorg

En dag ble jeg forelska i en mann jeg fikk kontakt med på ei chatteside. Vi snakka sammen hver dag, og la planer om å treffes. Jeg visste at han ikke ville like det jeg holdt på med, så jeg fant en annen jobb mens jeg venta på at han skulle komme på besøk. Da vi traff hverandre i virkeligheten, ble jeg enda mer forelska. Han bodde hjemme hos meg i flere dager, og jeg visste at dette var mannen for meg.

Vi ble enige om å gifte oss og få barn, og familien min likte han også. Jeg var overlykkelig. Så skulle jeg besøke hjemmet hans. Med en gang jeg traff mora hans, lukta jeg problemer. Hun kom med kritiske bemerkninger hele tida, og det var tydelig at kjæresten min var vant til å høre på det mor sa. Da jeg kom hjem igjen, ringte han og sa det var slutt. Jeg ble sjuk av kjærlighetssorg, mista all livslyst, og lå på senga dag etter dag uten å spise eller snakke. Jeg var som død.

Jobbet på nattklubb i Norge

Mens alt dette skjedde, hadde Maria reist til Norge. En mann hun traff på internett tilbød henne jobb i Oslo, hun skulle danse og underholde gjestene i en nattklubb. Han sendte penger til billetten. Rett før hun dro, forstod hun at det dreide seg om prostitusjon. Hun tvilte lenge, men i mellomtida var en av søstrene hennes blitt lagt inn på sykehus, og de hadde masse utgifter.

Hun bestemte seg for å dra. Hun ville aldri gjort det i hjemlandet, men det var noe annet å være prostituert i Norge, syntes hun. Hun fortalte at kundene var mye høfligere enn menn hjemme, og dessuten forstod hun ikke hva de sa, det gjorde alt litt lettere. Da hun hørte hvor dårlig jeg hadde det, ba hun meg komme etter. Jeg var likeglad med alt, og letta over å komme vekk.

- Ikke en gang hundene sulter

Jeg ble forelska i Norge. Det var så reint her, folk var rolige og vennlige, det så ut som om alle hadde nok mat, ikke en gang hundene virka sultne. Det var som om jeg våkna igjen, og fikk tilbake

drømmer om hva jeg ville med livet mitt.

“

Jeg lengter etter en kjæreste, men er redd for hva som skjer hvis jeg møter en norsk mann jeg liker, og han lurere på hva jeg gjør her.

Jeg kjempa med meg sjøl om jeg skulle begynne med prostitusjon eller ikke, men jeg så ingen andre måter jeg kunne tjene penger på. Maria og jeg passa på hverandre. Vi hadde mange kunder. De oppførte seg bra, gikk med på å bruke kondom, og ingen av oss møtte voldelige menn. Likevel var det vanskelig, og jeg ba høyere makter om å la meg finne en vei ut.

Tatt av politiet

En dag var det slutt. To menn i uniform stoppa oss utenfor leiligheten vår. De spurte etter papirene våre, og ville vite hva vi gjorde. Vi måtte bli med dem til politistasjonen, der begynte de å stille oss alle mulige spørsmål. Vi fortalte dem alt om hvordan vi hadde havnet i Norge. Politimennene behandla oss pent, men om natta ble vi låst inne i et rom uten vindu, jeg glemmer det aldri.

Tredje dagen fikk vi kontakt med Pro Sentret. De sendte advokat som begynte å jobbe for oss. Mannen vi kjente var anmeldt av to andre kvinner, og vi gikk med på å vitne mot han i retten når saken kommer opp. Vi har mange historier om hvordan han tok mesteparten av pengene vi tjente, og slo og trua Maria.

Vil gjøre alt for å bli i Norge

Jeg vil gjerne bli boende her for godt, bruke de mulighetene som finnes til å lære mer og få en jobb. Jeg kommer aldri til å begynne med prostitusjon igjen. Prostitusjon gjør vondt, det er ikke bra å bruke kroppen sin på den måten.

Jeg lengter etter en kjæreste, men er redd for hva som skjer hvis jeg møter en norsk mann jeg liker, og han lurere på hva jeg gjør her. I hjemlandet mitt blir en kvinne aldri kvitt stemplet, ei hore er ei hore for bestandig. Her er det kanskje annerledes, jeg håper det.

Maria og jeg har diskutert hva vi gjør hvis myndighetene tvinger oss til å reise tilbake. Maria har bestemt seg for at da blir hun der, men ikke jeg. Jeg vil gjøre alt for å bli i Norge. Om myndighetene kaster meg ut, skal jeg klare å komme tilbake. Det er her jeg vil være.

Se også

- [«Laila»](#)
- [«Mona»](#)
- [«Hanna»](#)

Kilder

- [ROSA-prosjektet](#)
- [Krisesentersekretariatet](#)

Av Rachel Eapen Paul og Unni Rustad, 2008

Last ned | [Del](#)

Meldinger ved utskriftstidspunkt 23. oktober 2026, kl. 00.49 CEST

Det ble ikke vist noen globale meldinger eller andre viktige meldinger da dette dokumentet ble skrevet ut.